

ABONAMENTELE

IN TOATA ROMANIA:

Pe an . . . . . L. n. 48
Pe 6 luni 24
Pe 3 luni 12

IN STRAINATATE:

Pe an 60

INSERTIUNI SI RECLAME:

Linia de 30 litere pe linie, pagina IV, 30 bani.
pe pagina III, 80 bani, pe pagina II, 2 lei noi.

Reclame 2 lei noi linia.

Un numar in Capitala 10 bani.

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Biurul Redactiei si Administratiei: Palatul „Dacia“.

ANUNCIURI

Se primesc in straintate: La D-nii Haasenstein & Vogler in Vienna, Walfachgasse 10
A. Oppoldt in Vienna, Stubenbastei 2; Rudol-Moser in Vienna, Seilerstasse 2; Vincenz Erdicks in Vienna, Teinfaltstrasse 17; Philipp Lob in Vienna, Seebenbachgasse 11; L. Lang & Comp. in Pestha si Hesse-Lauffe-Bullier & Comp. in Paris.

Scrisorile adresate sa se primesc.

Articolele nepublicate sa vor arde.

Un numar in Districte 15 bani.

Cursul de Bucuresti, 12 Octombrie.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes Oblig. Rurale, Domeniale, Credit financiar rural, etc.

Cursul de Viena, 24 Octombrie.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes Metalice, Nationale, Renta in aur, etc.

Cursul de Berlin, 24 Octombrie.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes Actiuni, Obligatiunile romane, Prioritatile C. fer. rom., etc.

Calendarul zilei

Vineri 14 (26 Octombrie).
Patronul zilei: Cavioasa Paraschiva.
Edictul sarelui: 6 ore 28 min.
Apusul sarelui: 5 ore 1 min.
Pasele lunet: Luna Plina.

PLECAREA TRENURILOR

Table with multiple columns showing train departure times and prices for routes like Bucuresti-Bucuresti, Bucuresti-Giurgiu, etc.

SCIRI TELEGRAFICE

din

FOILE STRAINE.

Constantinopol, 21 Octombrie.

Se asigura ca Ismail Kurd Paşa se va intoarce pe teritoriul turcesc si va lua pozitiuni la Hasan-Kaleh, inspre răsărit de la Erzerum, ca să asigure comunicatiunea cu Karsul. Erzerumul este armat cu 112 tunuri, între care 18 de sistemul Krupp. Armata lui Ismail Kurd Paşa se compune din 24,000 oameni infanterie, 6000 cavalerie si 6 baterii.

Pesta, 21 Octombrie.

La 10 ore inainte de amiază Crispi a dat o vizita ministrului Preşedinte Tisza. El a găsit la Tisza pe Comitele Andras-y si pe Ministrul imperial de finante Barouel Hoffmann.

Pe la 12 ceasuri, Crispi s'a intors la Rosel, eară pe la 2 ceasuri Tisza i-a intors visita. Pe la 5 ceasuri Comitele Andras-y i'a cãntat, dar' nu i'a găsit. Pe la 10 ceasuri Crispi a plecat la Viena.

Berlin 20 Octombrie.

Impăratul Vilhem a sosit astăzi la 8 ore si trel sferturi nici.

Galaţi 21 Octombrie.

Regii trimit mereu trupe si maninini de la Hârg va si Megilie la Cernaovoda si Rassoava, unde sunt lagăre fortificate si unde se află si generalul Zimmermann cu statul său major. Se crede că in curând trupele din acest lagăr vor pleca spre miază zi.

Cetina, 20 Octombrie.

Toamă acum a plecat Principesa Milana cu Prințul si cu Princesa la Neapoli. De la Cattaro Princesa cu toată suita ei va călători pe un vas austriac.

SCIRI TELEGRAFICE

ALE TIMPULUI.

(Agenția Havas).

— Serviciul de la 24 Octombrie, 4 ore seara. —

Paris, 24 Octombrie.

Maresalul Mac-Mahon a declarat că in momente de față nu poate fi vorba de schimbări ministeriale.

Comitele Alexandru Branicky a murit la Niza.

Ragusa, 24 Octombrie.

Hârg-paşa ce trebuia să ocupe Nigul a primit ordinul a se duce la Sofia cu trupele sale.

Novibazar, 23 Octombrie.

Tarcil au primit ajutoare ce le-au permis a forma un corp de 8000 oameni.

Constantinopol, 24 Octombrie.

Numerosi redifi de a treia clasă s'au concentrat la Nig.

Au sosit la Nig si Babina-Glava provinsionii.

Mnetafa-paşa a reuşit a străbate in Kara, a căruia comandă a luat-o iar.

Sgomotul despre rechemarea lui Mukhtar-paşa este fals.

Soleiman-paşa şi-a trimis planul de reşoaid. Acest plan este asemenea planului Mehemet-Ali.

Londra, 24 Octombrie.

Cercul agomotal că sir Buchaman ambasador al Angliei la Viena, va fi inlocuit prin sir Elliot.

O deşeu din Constantinopol desminte asertiunea că Baker-paşa si alti ofiteri englezi ar fi fost trimisi la Constantinopol de Soliman-paşa.

Sofia, 23 Octombrie.

Turcii concentrează 30,000 oameni la Kosova ca să opereze ori contra Serbiei, ori contra Greciei.

Orhanlia, 23 Octombrie.

Regii inaintea în spre Joblanita ca să tae Turcilor comunicatiile cu Plevna. Şiket-paşa întăresce punctele importante de pe acel drum.

Erzerum, 23 Octombrie.

Retragerea lui Ismail-paşa si jonctiunea lui cu Mukhtar-paşa sunt serios amenintate.

BUCURESCI 13 OCTOMVRIE

Marat, cel de tristă memorie, zisesse: „Il faut saigner les nations.“ Opt-zece si patru ani mai in urmă d. C. A. Rosetti a repetat: „Naţiunilor moştele trebuie lăsat sânge.“

Astăzi prin articolul său din „Românul“ din 12 Octombrie, domnia-sa desvultă si generalizează teoria sacrificiului. Treacă in revista reformele bine-făcătoare si progresele introduse treptat la noi in diferitele epoce ale istoriei noastre moderne, redactorul „Românului“ regretă că nu s'au făcut sacrificiul, sacrificiul mare pentru dobândirea lor; chiar atunci când sângele românesc a curs, domnia-sa găseşte că prea puţin a curs. Naţiunii nu i se luase destul sânge.

Ajungând la ultimele evenimente, la reşoaid, marele sacrificator declară, fără şovăire, că era de datoria noastră să nu lăsăm să treacă si această noă ocaziune ce ni se înfăţişază de a gusta „bine-facerile sacrificiului.“

Glumeşte oare, ori vorbeşte serios cel ce a cutezat a emite asemenea enormităţi!

Dacă este glumă, trebuie să recunoaştem ca prea funebru este modul d-sale de a glumi.

Dacă a avut pretinziunea de a vorbi serios, câtă să ne minunăm până la ce grad se poate imbeta un om de fumurile propriilor sale aiurări.

In mecanică, scopul ideal de care se încearcă învăţaţii a se apropia cât se poate mai mult, este obţinerea celei mai mari sume de lucrare efectivă cu cea mai mică cheltuială de putere. Tot asemenea si in viaţa popoarelor, acei bărbaţi bine-merita-

de concetăţenilor, cari şi consacră viaţa la dezvoltarea politică si economică a patriei, cruţând cât se poate mai mult sacrificiile de ver-ce natură ce sunt nevoiţi a reclama.

Pe cât de nedrept ar fi de a cere ca fără contribuţiuni din partea cetăţenilor, nici de bani, nici de muncă nici de sânge, la nevoie, să se poată organiza, si să poată propăşi un popor, pe atât de absurd este de a susţine că aceste sacrificii trebuie făcute chiar atunci când ne putem lipsi de ele fără vătămarea intereselor publice.

Numărul victimelor căzute la cazarma din Dealul Spiroş si se pare prea mic, d-le Rosetti, pentru foloasele dobândite! Vă întrebăm atunci care este cifra morţilor cu care v'aţi fi mulţumit?

Astăzi, când am intrat pe calea sacrificiilor, spuneti-ne câţi soldaţi si ofiţari ucişi vă trebuie pentru a compensa fără nedreptate foloasele viitoare la care aspirăm!

Veniţi, să stăm la târguială; poate că ne vom putea învoi; vă aduce cifra celor căzuţi la 25 August; voiţi poate numărul celor ucişi la 5 Septembrie, ori vă mulţumiţi cu acel de la 7 Octombrie?

Iată până la ce grad de aizrare poate conduce acel sistem de a arunca pe toată ziua publicului cuvinte pompoase frase, goale. Dacă din această nu ar eşi alt rezultat de cât a arunca in absurdităţi de tot felul pe acel coprinşi de o astfel de manie, răul n'ar fi mare; ba chiar din contră.

Din nefericire însă, efectele pot deveni dezastruoase când se găsec capete slabe, spirite lesne de amăgit, cari caută a transporta pe terământ aplicatiunea visurilor unui popoveditor apocalptic.

Aceasta ne aduce a reveni asupra ultimei lupte urmată la 7 Octombrie din naintea Plevnei.

Insuşi deşele oficiale ale guvernului ne anunţă că acest noş asalt ne-a costat cu morţi si răniţi la 1000 oameni.

Şi când ne întrebăm, pentru ce atâtea noue doliuri, atâtea noue sacrificii, rămănem înmărmuriţi de groază gândindu-ne că ele au rămas fără rezultat.

Este departe de cugetarea noastră de a condamna un fapt militar numai si numai pentru că nu a reuşit. In ver-ce luptă pe câmpul de bătăie este tot-d'auna o parte aleatorie care nu se poate calcula nici înălătura cu totul.

Asaltul atât de dezastruos de la 7 Octombrie însă este fructul unui „coup de tête“ care ar trebui să atragă asupra făptuitorului cea mai aspră represiune militară.

In adevăr, s'a răspândit ştirea, care merge confirmându-se din ce in ce mai mult, că această încercare îndrăzneată, departe de a face parte de un plan combinat de mai înainte, urmând a avea un rezultat in raport cu pericolele întreprinderii, s'a săvârşit de un comandant de divisiune, fără ştirea statului maior, fără ştirea comandatului suprem al oştirilor româno-ruse operând in contra Plevnei.

Dacă in adevăr așa s'au petrecut lucrurile, dacă zioa de 7 Octombrie nu este de cât un episod funebru, fără cauză, fără autorizare precum a fost fără efect, atunci nu putem găsi cuvinte destul de tari pentru a condamna un asemenea act. Se cuvine ca viaţa bunilor noştri ostaşi să nu fie la discreţiunea celui d'antebiu cap înfărbentat care şi închipueşte, după citirea fraselor declamatorie de prin „Românul“, că meritul său va fi cu atât mai mare cu cât va fi sacrificat mai multe din acele scumpe vieţi încredinţate în grijirea si comanda lui.

Domnia-voastră, d-le redactor al „Românului“, care predicaţi teoria sacrificiilor, trebuie să vă tresare inima de bucurie. Şcoala d-voastre a găsit adepţi practici, si dupe altarul patriei, sângele victimelor căzute la 7 Octombrie înălţă văpaie care trebuie să vă transporte sufletul.

DIN AFARA.

Turcia. După raporturile cătorva ziare din Germania, între care cu deosebire „Aug. Allg. Ztg.“ si „Köln. Ztg.“ in vreme-ce oştirile se bat, in Constantinopol s'ar pregăti o nouă crasă. Inainte de toate s'ar fi ivit neînţelegeri între ministrii otomani si aceste ar fi cu atât mai simţite, cu cât lipsa de bani, tocmai acum la începutul campaniei de iarnă, eară-şi apasă asupra guvernului „constituţional“ al Turciei.

O greutate mult mai mare de cât aceasta, ar consista însă in temerile de care e bătuit Sultanul si in lipsa de încredere, cu care priveşte pe mai mulţi dintre demnitarul Porţii. Midhat Paşa si partidul său, din care face parte atât Osman cât si Suleiman Paşa, nu dau Sultanului nici un moment de dumirire. El se teme de o nouă încercare de resturnare.

„Köln. Ztg.“ pune aceste temeri ale Sultanului in legătură cu dispoziţiunile pacifice, pe care le a manifestat in mai multe rânduri si crede că Sultanul ar fi gata să încheie pace, numai dacă s'ar găsi cineva, care să i-sa proprie.

Franţa.—Ziarele compară sumele voturilor obţinute la alegerile de la 14 Octombrie. Republicanii au avut in toată Franţa 4.273.296 eară conservatorii 3.571.478 voturi, între care 1, 849.468 sunt ale bonapartiştilor. Ast-fel majoritatea republicanilor e de 701.818 voturi individuale. — Cei 23.990 alegători din Algeria toţi au votat pentru republicanii.

Italia.—Ziarul „Italia“ desminte ştirea, că s'ar fi stabilit vre-o înţelegere între Italia, Austria si Engliera relativ la atitudinea de observat față cu viitoarea conclavă.

Încă mai înainte de a se fi retras guvernul italian conservator, Vaticanul declarase, că nu va face nici o modificare relativă la dreptul de veto al puterilor, care at acest drept, ori chiar dacă ar face, le va încunoştiinţa despre aceasta. Ast-fel „Italia“ e de părere, că nici o înţelegere nu poate să mai aibă loc.

Citim in „Telegraful Român“ din Sibiu.

Circular mitropolitan.

Către toate consistoriile eparchiale. No. 161. Metr.

Excelenţa Sa domnul ministru reg. ung. de culte si instructiune publică cu privire la convocarea congresului nostru naţional bisericesc pe 16 (28) a lunii curente, efectuată prin literele mele din 20 Septembrie a. c. No. 146 Metr. aflat: că modul urmat aicea pentru aducerea acestei convocări la preţialta cunoştiinţă a Maiestăţii Sale ces. si apost. regeşci, nu ar corespunde dispoziţiunilor din art. 9 al legilor din 1868 si normelor coprinse in statutul nostru organic; de aceea prin ordinul emis sub 16 Octombrie nouă, a. c. Nr. 26.156 m'a poftit, ca convocarea congresului să o suspend până când de aci înainte se va face arătare la Maiestatea Sa si va urma preţialta rezoluţiune.

In urmarea acestui ordin ministerial, in ceea ce priveşte termenul de mai sus al întrunirii congresului nostru ordinar, mă sflu necesitat a amana deschiderea aceluiaşi congres până la un alt timp, care se va defige mai apoi si se va face pe calea sa cunoscut tuturor celor interesaţi; rezervându-mi a justifica la locul său procedura urmată din partea mea.

Recerc aşia dar pe Venerabilul Consistoriu, să bine voiască a notifica cu toată grăbirea această amânare deputaţilor congresuali apleşi in cercurile de acolo; adaug tot

o dată: că pe cât regret această pierdere a rindului prescriis în statutul organic, pe atâtă mă aflu rezolvat a-mi pune în lucrare toate puterile spre a feri biserica de oricare daună din acest incident.

Sibiu, 8 Octomvrie. 1877.

Miron Romanul,
mitropolit.

RESBOIUL

Isbânda rușilor la Kars și nereușita românilor de la Plevna sunt cele din urmă două evenimente petrecute pe câmpurile de război. Până acum nu se poate însă aprecia cu destulă precizie importanța acestor evenimente, care numai prin urmările lor pe care nu le cunoaștem vor putea să justifice temerile onora ori speranțele altora. După știrile din Constantinopol, turcii își dau silința să însgebe o nouă armată între Kars și Erzerum. Dacă le-ar succeda aceasta la timp, isbândă luată lângă Kars ar pierde mult din importanța ei. E însă greu de a crede, că turcii vor putea să însgebe o nouă armată, mai înainte de cât ca Rușii să fi năvălit cu armata lor victorioasă asupra Karsului și poate chiar de a-l fi silit să capituleze. Ziarele din Viena, cu puțină deosebire, dau expresie părerii, că rușii se vor mărgini a impresura Karsului. Înaintând apoi spre Erzerum, o fortăreață, care nu va putea rezista de cât puțin timp.

Cât pentru importanța nereușitei atacurilor făcute de către ruși și români asupra Plevnei, aceste atacuri sunt privite ca niște verigi dintr'un lanț mai mare. Aceste verigi nu sunt făcute și soarta Plevnei nu este încă hotărâtă.

Despre Suleiman-pașa, energicul general, care luase sarcina de a năvăli asupra liniei de la Iantra, nu se aude alta de cât că el se retrage spre Rasgrad, unde pregătește lagărul pentru iernarea trupelor de sub comanda sa.

Citim în „Monitor“ :

Studentii români din Paris, inspirați de cele mai nobile sentimente, după cum se vede din adresa ce se publică mai jos, grăbindu-se a contribui cu suma de 459 franci și 50 bani, pentru ridicarea monumentului ce s'a proiectat în memoria lui George Lazăr, regeneratorul școlilor și limbii românești, ministerul le exprimă viuele sale mulțumiri.

Domnule Ministru,

Patriotica inițiativă ce ați luat, deschizând o subscripțiune pentru ridicarea u-

ni monument în memoria lui George Lazăr, a găsit o călduroasă primire în tinerimea română din Paris.

Monumentele de felul acesta sunt literile cu cari o nație își scrie istoria. Ele sunt semnele cari imprimă pământului unei țări caracterul original al poporului ei. Ele reprezintă suverena trecutul și aspirațiunea viitorului. Ele sunt onoarea generațiilor cari le ridică, căci în ele se vede manifestarea unei vieți de activitate și patriotism.

A onora memoria oamenilor mari, este a păstra viu sufletul puternicelor impulsii. Cultul adus memoriei lor este măsura vitalității unei națiuni.

Oamenii ca George Lazăr aprind flacăra unei vieți noi, care luminează în îndelungul secolilor. Ei proclamă în principiu, împreună cu rușii, că sunt o nație, și omenirea pentru regenerarea ei.

George Lazăr însemnează astăzi, regenerarea limbii, deșteptarea geniului național: el a pregătit venirea puternicilor generații, cari au știut face minuni prin singura forță a patriotismului lor; el a pregătit acea admirabilă și repede dezvoltare, prin care națiunea română a șters un secol de latunec și de umilire ce o despărțea de un trecut atât de glorios.

Sub inspirațiunea acestor idei, societatea „Uniunea română“ din Paris a respuns, d-le ministru, la apelul d-voastră deschizând câte-va liste de subscripțiuni. Din nefericire, mai multe împrejurări au făcut necesară încheierea prematură a listelor, cari au produs suma de 459 franci și 50 bani. Această sumă împreună cu listele alăturate, am onoare a le remite d-voastră, d-le ministru, după cum am fost însăruinat de comitetul societății „Uniunea română“.

Primiți, vă rog d-le ministru, încredințarea și încredințarea mea ce vă păstrez.

C. M. Mironescu.

REVISTA PIARELOR.

„România Liberă“ în numărul de la 13 Octomvrie discută destinațiunea revoluționară a Kossuthianilor din Ungaria. De la 1848 până în zilele noastre ar fi existând în Ungaria un partid revoluționar, al cărui scop ar fi formarea unei confederațiuni danubiene și scoaterea țerilor zise sub stăpânirea Habsburgilor, zice „România Liberă“. Credem însă că suntem față cu o scăpare din vedere: tot-d-auna, de când Habsburgii au luat stăpânirea în Ungaria, a existat la maghiari un partid revoluționar; maghiarii sunt un popor eminentemente revoluționar, și întreaga lor istorie în cele din urmă veacuri este o revoluțiune cronică. Kossuth nu este de cât urma a unor oameni ca Tokoly, Rakoczy, Bercseny și Vesselényi. Toamă pentru aceea maghiarii sunt cei mai apropiați în stăruințele lor de radicalii noștri. O relevăm aceasta, fiind-că găsim o noă și foarte

simțită scăpare din vedere, vedând că „Rom. Lib.“ zice:

„Turburarea în care stă Orientul, dăde „patrioților“ unghi ocașiunea de a se gândi la oportunitatea realizării planului lor favorit, poate și la desfacerea de orice tovarășie guvernamentală, ca. absolut de sine stătători, să instaleze egemonia maghiară asupra unei confederațiuni Danubiene.

„Ori cât de absurdă ar părea“ această iluziune, a fost totuși exprimată în public, agitată și lung timp frământată și combinată în societățile politice secrete. Istoria de culise a Ungariei e foarte cunoscută azi.

Noa conspirațiune era de mult timp urzită și ițele ei se întindeau și se întind încă foarte departe, după cum se descoperă pe fie care zi. Ea are legături intime cu oare cari cercuri secrete din Rusia.

Și din „România“, trebuia să mai zică „România Liberă.“ D-l C. A. Rosetti, d. I. Brătianu, întregul partid numit „național-liberal“ din România aderă la această idee „atât de absurdă.“

„România Liberă“ trebuie să o știe aceasta. Chiar la începutul războiului actual, după ce d-l I. Brătianu se întorsese de la Sibiū, „Timpul“ publicase un articol intitulat „O rază de lumină“, și „România“ a respuns în o corespondență datată din Sibiū, declarând că idealul partidului „național-liberal“ din România este „confederațiunea Danubiană.“

Găsim dar și astă-dată în articolul „României Libere“ o acuzațiune, ba chiar o condamnare: și este bine să ținem seamă de acest fapt.

„România“ de câtă-va vreme urmează a se fali cu vitejia ostenilor români, ca și când această vitejie ar fi din mila d-lor C. A. Rosetti și I. Brătianu. În numărul de la 13 Octomvrie comunică o scrisoare a lui Garibaldi, apoi arată, care sunt reflexiunile ziarului „Gazetta de la Capitale“ relativ la această scrisoare.

După această „captătoare benevolenție“ „România“ exclamă:

„Lumină, Lumină, striga Götter!“ Trebuia să mai adaugă: „în clipa morții sale,“ de oare ce urmează un lung articol, în care „România“ combatte pe „Presa“ și în deoște pe aceea, care ar crede, că era poate mai bine, ca românii să nu treacă Dunărea.

Argumentațiunea „Românilor“ e următoarea:

„Lumea ne admiră, fiind-că ne-am arătat bravi în luptele de la Plevna. Dacă nu am fi trecut Dunărea,

nu ne-am fi putut arăta ca fiind bravi.

Dacă nu ne-am fi arătat ca fiind bravi, lumea nu ne-ar admira.

Prin urmare: Ticăloși sunt toți aceia, care susțin că ar fi trebuit să nu trecem Dunărea.

Această argumentațiune trebuie însă să ne aducă aminte pe tinerul risipitor, care, fiind înfruntat pentru risipele ce a făcut, a respuns cu mândrie:

„Mi-am arătat arama, alt fel lumea ar fi crezut că sunt un calic“.

Prea frumos, dar arama nu este a celor ce au făcut războiul, ci a Curcanilor.

„Presa“ arată arama celorlalți care au făcut războiul, dar nu poartă sarcinile lui, în următoarele cuvinte:

„Primul ministru, toți recunoaștem, este preocupat de mare grijă, de multe treburi; el se gândește la viitor, la răspunderea ce l'asteaptă; cugetul său, suntem convingși, îl urmărește continuu; și, zi sau noapte, dimineață sau seară, nu i-se arată în față-î de cât toată adâncimea faptelor sale puțin corecte în ordinea politică a purtării sale. Apoi, pe lângă toate acestea, crezându-se, în toată convicțiunea sa, un al doilea Carnot din timpul lui Napoleon cel mare, el se silește „a organiza victoria,“ și, cu toate că nu s'a gândit la timp nici la coșocul, nici la încălțăminte soldaților, nici la spitalul, nici la îngrijirea răniților, nici la hrana sau îndestularea bravilor, cari se luptă pentru onoarea și prestigiul tricolorului român... el încă adânc se preocupă de treburi ale armatei.

Totuși, credem că onorabilul prim-ministru, cu toate aceste preocupări, ce are încă, ar fi trebuit să pue urechia și să asculte ce se vorbește prin țară. În privința unor câștiguri ilicite, ce cu un cinism neaușit se realizează din partea unora din puternicii zilei!..

Se vorbește de milioane, că ar fi intrat în pungă unora, în detrimentul nenorociților și urmăriților de soartă căruțași, cari toată ziua, ba chiar și noaptea, muncesc continuu, pentru a lua 6 sau 8 lei, de și antreprenorul de transporturi ia de la intențența rușilor 18 lei pentru fiecare car...“.

În sfârșit, la vreme de nevoie, toți oamenii își arată arama: Curcanii în felul lor și „Cocoșii“ (1) iarăși într'al lor fel.

„Aurora“ din Tecuci începe astfel numărul de la 4 Octomvrie:

„Un murmur obștesc răsună de la un capăt a României până la cel-

(1) Precum se știe „Cocoșul“, este simbolul principiilor republicane ale d-lui C. A. Rosetti.

lalt. — De pretutindenea se aud strigătele îndăușite ale locuitorilor asuprași.

„Ce să fie? Este vre-o năvălire din partea turcilor ori a tătarilor, sau vre un blestem ceresc? — Nu, pe turci în țara noastră nu i-am văzut de multă vreme; de tătari am și uitat. — De ar fi vre-o pedeapsă cerească, ea nu ar cădea asupra sufletelor drepte, nu ar lovi pe văduve nici pe bătrâni cărnuți; ci ar cădea asupra acelora ce disprețuesc legile omenirii și poveștile lui Dumnezeu. — Pe aceia din potrivă îi vedem răsfățându-se și tuveselindu-se de nenorocirea celor săraci și împilați (cum se făcu în un banchet la Brăila).“

PARTEA LITERARA

EUDOXIU HURMUZAKI
notiță biografică, citită în
SOCIETATEA ACADEMICA ROMANA

S'a îndeplinit un deceniu de la fundarea Societății Academice. Cu toată această scurtă durată, avem a depăși pierderi însemnate.

Puține însă sunt atât de dureroase ca aceea a lui Eudoxiu Hurmuzaki. El a trecut mai mult ca un meteor prin Societatea noastră, căci abia ales membru în anul 1877, moartea ni l' răpi în martiu 1874.

Colecțiunile, documentele și scrierile, remase în urma lui, sunt dovezii pipăite cât Societatea Academică și națiunea au pierdut în acest bărbat.

Vorbind de Eudoxiu Hurmuzaki, nu pot să nu amintesc ceva despre familia, din care el s'a născut. Familia Hurmuzaki, în adevăr, nu e autohtonă. Veintă, după tradițiune, din Persia în Constantinopol, ea a imigrat în Moldova pe la finele secolului al șaptea-spre-zecelea sau la începutul secolului al opt-spre-zecelea. Zelul și devotamentul patriotic al acestei familii însă au făcut, că numele ei nu se pronunță și nu se va pronunța de către Români de cât cu respect și recunoștință.

Pe la 1711, Manolaki Hurmuzaki avea un scaun în Divanul lui Nicolae Mavrocordat, iar pe la 1766 aflăm pe postelnicul Alexandru Hurmuzaki ocupat cu o culegere de documente istorice, și lui i datorim cea mai corectă și cea mai completă copie a cronicii lui Ioan Neculcea, astăzi proprietatea mea.

O parte însemnată din moșiele familiei Hurmuzaki fiind situate în Bucovina, ea fu silită să se stabilească acolo, după ce Turcia cedă monarhiei austriece această provincie a Moldovei. De atunci și până astăzi, numele Hurmuzaki e nedespilit de toate întâmplările din Bucovina, unde ea a fost în capul culturii și unde ea a luptat, în zile bune și în zile rele, cu stăruință, cu devotament, cu iubire, pentru păstrarea naționalității române și pentru dezvoltarea individualității din acest ducat.

MIHAIL STROGOFF

SAU

CURIERUL ȚARULUI

(Urmarea 23-a).

XI.

În adevăr cât ținu această potolire a vijeliilor, neconștient se auziă strigăte, țipete, în partea de sus a drumului și la distanță destul de apropiată de coastă unde se adăpostea tarentagulul.

Era un fel de chemare în ajutor desperată, făcută negreșit de vre-un călător ce se afla în nenorocire.

Mihail Strogoff, aștintindu-și auzul, asculta.

Iemecul asculta și el, dar elătinând din cap ce și cum i-ar fi fost peste putință de a răspunde la această chemare într'ajutor.

— Călătorii cari cer ajutor, strigă Nadia.

— Dacă nu se biznesc de cât pe noi-apoi... răspunde iemecul.

— Și pentru ce nu? — strigă Mihail Strogoff. Că ea e el ar face pentru noi într'o asemenea împrejurare, nu suntem noi datori să facem pentru ei?

— Dar nu o să te apucă să ești căruța și caii...

— Voi merge pe jos, răspunde Mihail Strogoff, intrerupând pe iemec.

— Te înșoțesc, frate, zise juna Livoniană.

— Nu, remăi, Nadia, iemecul va rămânea lângă tine. Nu voi să l' las singur...

— Voi rămânea, răspunde Nadia.

— Ori ce s'ar întâmpla, să nu părăsesci acest adăpost.

— Mă vei găsi aci unde sunt.

Mihail Strogoff strânse mâna tovarășei sale, și străbătând plaiul cel mic unde se aflau, se făcu îndată nevăzut în umbră.

— Fratele d-tale face greșală, zise iemecul fetei.

— Face bine, răspunde lămurit Nadia.

Între acestea, Mihail Strogoff urca în grabă drumul. Dacă avea mare dorință de a duce ajutor cât mai iute acolora, cari dau țipete de durere, avea de o potrivă dorința de a scoți tot de odată înse putea fi acești călători pe care furtuna nu-i împedicasă de a se lăsa în voia întâmplării prin munți, căci nu se mai îndoaia că aceștia erau aceea a cărora telegă mergea tot mereu înaintea tarentagulului.

Ploua încetase, dar vijelia și îndoaia turbarea. Țipetele, dese de suflarea vântului, se auziă din ce în ce mai bine și mai

lămurit. Din partea unde Mihail Strogoff lăsase pe Nadia, nu se putea vedea nimic. Drumul era plin de cotituri și lumina fulgerilor nu lăsa să se vadă de cât foarte repede povârșirile piscurilor ce intrerupeau drumul. Vârtejurile, cari se repezeau din aceste cotituri făcea trecerea foarte grea și îi trebuia lui Mihail Strogoff o vârtute puțin obișnuită ca să le poată ține piept.

Dar numai de cât s'a vădit că călătorii, ale cărora țipete se auziă mereu, nu trebuia să fie departe. Cu toate că Mihail Strogoff nu îi putuse încă vedea, ori pentru că erau asvârșiți afară din drum, ori pentru că întunerecul îl ascundea, vorbele lor, totuși, ajungeau foarte lămurit până la deusul.

Dacă ești ce auzia—lucru care negreșit îi pricinui o mirare neașteptată:

— Ei găgăntă, nu ai de gând să te întorci?

— Am să pui să te bată cu biciu la cea d'antăii stație.

— Ei n'auzi, postăgn dracului! Ei vizitiu!

— Uite cum te duce în țara asta.

— Uite ce numesc ei telegă.

— Ei, dobitoace. Uite cum fuge într'una pare că nici că știe că ne lăsa pe drum!

— Să mă trateze ast-fel, pe mine un Englez acreditat! Am să mă plâng la consulat și am să pui să l' spânzure.

Acela care vorbea ast-fel era într'adevăr necăjit peste măsură. Dar de odată i se pără lui Mihail Strogoff, că cei de al doilea întrebător nu se mai îngrija de ceea ce se petrecea, căci o pufnitură de ris neașteptată, într'o asemenea scenă, resună de odată, urmată de aceste vorbe:

— Ei bine, pe lega a mea, zău, asta are haz.

— Îndrăsnesc să ții răspunde cu un ton amarnic cetățianul din Regatul-Uni.

— Negreșit, se înțelege, scumpe confrate, și încă din toată inima și să-ți spun drept n'am ce-va mai bun de făcut. Te angajezi și pe d-ta de a face tot așa. Parola mea de onoare, asta are haz, nici că s'a mai văzut.

În momentul acesta, o lovitură groznică de tunet umplu strămoarea cu o zgudnitură înspăimântătoare pe care scurările mantelului îl umplură într'o măsură prea mare. Apoi, după ce a trecut cea din urmă bubăitură, vocea veselă începu ear să resune, zicând.

— Zău, prea hazliu. Eată ce-va care nu s'ar întâmpla nici odată în Franța.

— Nici, în Anglia, răspune Englezul.

Pre drum, luminat în mare întindere de fulgere, Mihail Strogoff zări ca la douăzeci de pași, doi călători, în deștă unul într'al-tul pe scanaul de la spate al unei ciudate căruțe, care se părea adăna înfundată într'un veltac. Mihail Strogoff se apropie de cei doi călători, din cari unul ridea într'una iar cel-alt bombănea, și recunoscu pe cei doi corespondenți de jurnale care, imbarcați pe „Caucas“ făcuseră împreună drumul de la Nijni-Novgorod la Perm.

— Ei, bună ziua, domnule, strigă Francesul, Sant făcutănt că te văd în această împrejurare. Dă-mi voie să-ți înfățișez pe amicul meu intim, domnul Blount.

Corespondentul englez salută și poate că se pregătea, ca la rândul lui, să înfățișeze pe confratele său Alcide Jolivet, după regulile politetăii, când Mihail Strogoff îi zise:

— Nu e trebăniță, domnilor, ne cunoaștem, pentru că am călătorit deja împreună pe Volga.

— A! foarte bine. În toamă. Domnul...

— Nicolae Korpanoff, negustor de la Irkutsk. Dar nu-mi spuneți prin ce întâmplare, atât de supărătoare pentru unul și atât de plăcută pentru cel-alt, v'ați încercat aci!

— Te fac judecător, d-le Korpanoff, re-

Mulți dintre noi își aduc aminte de bătrânul Vornic Eudoxiu Hurmuzaki, tatăl regretatului nostru coleg. El era de o natură veselă, sociabilă; iar focul ce l'nutria în inima lui pentru țară și popor, pentru orice lucru bun și frumos, l'a reversat asupra întregii sale familie. Fiii și fiicele lui s'a devenit cetățeni buni, demni și respectați, oameni culti și devotați științei și binelui.

Vornicul Eudoxiu Hurmuzaki a avut două fiice și cinci fii. Atât de aleasă a fost cultura acestora, atât de mult lucraseră ei pentru țară și națiune, în cât doi dintr'enghi fură aleși de membri ai acestei Societăți.

Eudoxiu și Alexandru Hurmuzaki nu mai sunt astăzi între cei vii, precum nici fratele lor mai mare Constantin. Tus-trei acești bărbați au merite mari pentru națiunea română.

Constantin fu în Moldova unul din capii tuturor luptelor întreprinse pentru susținerea drepturilor politice ale Moldovei, pentru realizarea unirii Principatelor, pentru înființarea guvernului reprezentativ constituțional și pentru răspândirea învățământului și a culturii.

Alexandru înflăcăra prin scrierile sale, cari vădesc o natură ideală și poetică, pe o generațiune întreagă din ducatul Bucovina și din Moldova.

Eudoxiu avu, ca om politic și de Stat, o influență mare și decisivă asupra patriei lui. Însemnătatea lui însă pe câmpul științei trece peste marginile Bucovinei și chiar ale țărilor locuite de Români.

Eudoxiu Hurmuzaki s'a născut în anul 1811 la moșia părintească Cernaucă, situată nu departe de capitala micului ducat. Studiele sale gimnaziale le a sîvârșit în liceul din Cernăuți, iar cele de drept și umanitare la Universitatea de Viena. Acolo stabili tînărul Bucovinen multe relațiuni, cari au avut o mare influență asupra activității lui politice și literare.

Mulți din colegii și din amicii de Universitate ai lui Eudoxiu Hurmuzaki au jucat un rol important în afacerile monarhiei austriace, fie ca bărbați de Stat, fie ca învățați.

Jurisprudența nu era însă țelul ce și despse Eudoxiu Hurmuzaki pentru studiile sale. Altă știință îl atrăgea, altă știință domina cugetările sale.

El se deduse istoriei chiar din copilărie, cu toată ardoarea unui june studios. De aceea el nici nu părăsi Viena după terminarea studiilor sale universitare. Zelul, pasiunea sa pentru istorie, îl deschise înainte de anul 1848 ușele arhivului cesaro-regesc al imperiului austriac. Din acel moment el își consacra întreaga sa viață, în timp de trei decenții, investigațiunilor privitoare la istoria Românilor.

Aceste cercetări, aceste lucrări, neobositul învățat nu le-a părăsit nici odată. În mijlocul luptelor po-

litice celor mai vii și mai arzătoare, în timpuri de victorie ca și în ore de tristețe, el nu scăpă un singur moment din ochii lucrării lui, și rămase credincios științei, căreia i se dedase cu o adevărată predilecțiune și iubire.

Anul 1848 află pe Eudoxiu Hurmuzaki în Viena. Precum Bucovina a fost și ea atinsă de suflarea care împingea atunci toate popoarele Europei apusene spre o dezvoltare individuală și spre libertate, asemenea și Eudoxiu Hurmuzaki nu putea să rămână un privitor nepăsător la cele ce se petreceau. El intră cu atât mai mult entuziasm în mișcarea ce tuamenta continentul nostru, cu cât întreaga sa familie era focarul, în jurul căruia se luptau Bucovinenii pentru independența națională și autonomia bisericească a țărilor lor.

Pe la finele anului 1848 Eudoxiu era ocupat în Cernăuți cu frații săi George și Alexandru la redactarea ziarului „Bucovina,” care a contribuit foarte mult a realța spiritele și a deschide ducatul acestuia o eră nouă. Lupta ce se încinsese acolo era lupta elementului român în contra elementului slavone — fie aceste rutenesc sau lesec. — Din ea românii eșiră victorioși, și conducătorii spre această victorie au fost Eudoxiu Hurmuzaki tatăl cu frații săi Eudoxiu, Alexandru, George și Nicolae, în jurul cărora se grupară toate elementele bune și viabile ale națiunii.

Antea faptă politică a lui Eudoxiu Hurmuzaki a fost petițiunea ce a înmănat împăratului Keemser în anul 1849 în numele Bucovinei. Succesul lui Hurmuzaki fu deplin. O diplomă împărătească declară Bucovina de ducat independent, separat de Galiciă, cu o adunare provincială și cu o stemă deosebită a țerei. Încercările ministeriului Goluchowski de a reveni asupra acestei diplome fură zadarnice. Bucovinenii, având în capul lor pe Eudoxiu Hurmuzaki, adresară împăratului Francisc Iosif o nouă petițiune, și sub ministeriul Schmerling se confirmă din nou aceea ce dreptatea cea bună, suferințele mult timp îndurate, nu mai puteau perde.

Eudoxiu Hurmuzaki dezvoltă în această luptă un tact politic atât de însemnat, un zel patriotic atât de înflăcărat, un devotament pentru lucrul public atât de depărtat de orice priviri egoistice, în cât toți concetățenii lui într'o singură voce îl ardicară în fruntea conducătorilor. El fu ales de Câmpulungeni membru al Dietei provinciale, cu al căreia presidiu fu investit de împărat, iar Dieta Bucovinei îl trimise la Viena să ocupe un loc în parlamentul imperiului. Aceste posturi le-a ocupat Eudoxiu Hurmuzaki cu un devotament neclintit, demn de toată admirațiunea, până în Martie 1874, când fu răpit prin moarte țerei și națiunii.

Cercul acestei întinse activități politice, el îl socoti prea srtimt.

Eudoxiu Hurmuzaki ținu să fie în deosebi recunoșcător Câmpulungeniilor, căci ei îl deduse puțința de a fi folositor patriei, și acceptă a fi arbitru în procesul ce ei aveau cu fiscalul. El expuse acest proces interesant într'o scriere remarcabilă, și fu atât de fericit de a-l termina prin o împăcăciune. Hurmuzaki nu se mîlțuni însă cu aceasta, ci el mai consacra anual, într'un lung șir de ani, câte va săptămâni pentru a aplica prin o delimitare minuțioasă actul de împăcăciune urmat. Câmpulungeniilor recunoșcători au rădicat în memoria apărătorului lor o movilă mare de stăncă, căreia i detără numele de „Movila lui Hurmuzaki.”

Am expus în puține cuvinte activitatea politică a lui Eudoxiu Hurmuzaki. Când voiți face cunoscut hărțile ce el a lăsat nouă moștenire, se va vedea că activitatea lui științifică n'a fost mai mică. Ceea-ce putem spune este: ca viața lui Eudoxiu Hurmuzaki a fost o viață bine umplută. Ea poate servi de exemplu ori-cărui bărbat, care privește cu seriozitate și conștiință la traiul său trecător pe acest pământ.

Eudoxiu Hurmuzaki era tipul unui bărbat de Stat adevărat cult, statornic și plin de caracter, al unui învățat scrupulos, infatigabil și modest, al unui cetățean devotat și înfocat pentru binele public, al unui amic sincer și iubitor. Nu putem destul lauda modestia lui: el lucra trei-zeci de ani la istoria Românilor fără ca să arate ce tesaur păstra, fără să facă cunoscut cum le a prelucrat. El nu se putu bucura în viața de laborioasele lui cercetări.

Dar Eudoxiu Hurmuzaki și-a rădicat și el monumentul cel mai nepăritor prin istoria Românilor, scrisă de densul, și prin marea colecțiune de documente privitoare la istoria Românilor, pe cari el le-a cules.

Voiți vorbi și de acest tesaur, precum și despre publicarea lui.

Dacă Șincai a fost cu drept cuvânt admirat de generațiunile ce i-au succedat, pentru scopul său meritoriu, unde sunt adunate ca într'un registru cronologic toate științele aflate în istoricilor cari au scris asupra afacerilor românești, — dacă publicarea cronicei lui Șincai de către domnul Moldovei Grigorie Alexandru Ghika s'a considerat ca un fapt patriotic și demn de toată lauda; — nu putem să nu aducem tributul unei admirațiuni nemărginite lui Eudoxiu Hurmuzaki pentru tesaurul lăsat națiunii, și mulțumirile noastre cele mai sincere ministerului cultelor și al instrucțiunii publice, care a întreprins publicarea laborioasă a acestor manuscrise.

Tesaurul Hurmuzaki, permițându-mi al denumi ast-fel, este compus din două părți distincte: — istoria, prelucrată în limba germană, și colecțiunea de documente în copie, trase de pe înseși originalele.

Prelucrarea istoriei Românilor, din nenorocire, nu e completă. O posedăm numai în mod fragmentar.

Perdere e imensă, căci puțin scriitorii se vor deda la prelucrarea materialului de care dispune Eudoxiu Hurmuzaki. Iacă mai puțin îl vor putea domina, și încă mai puțin vor pune atâta scrupolisitate, atâta minuțiositate, atâta conștiință în examinarea faptelor, în constatarea adevărului. Pe lângă aceste, Eudoxiu Hurmuzaki înțește un stil sobru, dar plăcut, și o expunere clară, așa zice chiar plastică. El e tot-d'a-una obiectiv în fața faptelor ce descrie, are necurmat dovezile în mână, și chiar acolo unde nu este coprins de căldură, aceasta este produsul faptelor ce el descrie.

Intâiul volum al istoriei va apare în curând. El coprinde în două părți — istoria primitivă a Principatelor Române până la constituirea lor națională, și istoria fundării Principatelor Române până la pierderea independenței lor.

Partea întâia e împărțită în capitole: — începutul și succesul proselitismului catolic la Români în genere și mai ales în imperiul bizantin și în regatul maghiar — începutul, durata și subjugarea româno-bulgară — stabilirea, creștinarea și disparițiunea Cumanilor în țările române.

Partea a doua narează în trei capitole — despre Valachia în timpul domniilor ei naționale — despre Valachia în luptele sale pentru neatâr-nare până la moartea lui Mircea I — și despre începuturile Moldovei ca stat independente până la moartea lui Iuga Vodă.

Acest volum tratează dar despre cestiunile cele mai importante ale istoriei naționale, și sunt convins că judecata ce va fi dată în țară și în străinătate asupra modului, cum Eudoxiu Hurmuzaki a despiciat și a delucidat faptele acestor timpuri străvechi, va fi aceea, că avem dinaintea noastră opul unui adevărat istoric.

Restul manuscrisului istoric e numai fragmentar, însă el nu e mai puțin important. Materia e următoarea: — starea bisericeii orientale în Transilvania în timpurile domniilor indigeni și lucrarea pentru unirea în timpul domniei Casei de Hasburg, — paelucrări fragmentare a istoriei Românilor din timpul lui Mihail Viteazul, lui Constantin Brancoveanu și din anii de la 1604 până la 1782.

Documentele culese de Eudoxiu Hurmuzaki sunt în număr de aproape trei mii bucăți, toate decopiate de pe originalele aflate în arhive. Ele vor forma șapte volume mari, din cari a eșit acum volumul al șaptelea și este în preparațiune volumul al șaselea. Amândouă volumele vor coprinde documentele secolului al opt spre-zecilea.

Nu pot mai bine să expun importanța istorică și bogăția acestei publicațiuni, de cât arătând coprin-derea volumului de documente, care în zilele acestea are să fie dat publicului.

Volumul al șaptelea coprinde treisute opt documente din anii 1750 până la 1818. Cele mai numeroase dintre dinsele (165) sunt relative la afacerile orientale, iar mai ales la cedarea Bucovinei (115), sau:

- 37 documente privesc politica orientală în genere.
- 13 documente resbelul turco-rus în particular.
- 51 documente conțin tratativele pentru cedarea Bucovinei.
- 51 documente arată amănunțimile delimitării Bucovinei.
- 13 documente se ocupă cu organizarea noului ducat al Bucovinei.
- Volumul mai conține încă:
- 33 documente despre afaceri comerciale dintre Austria și Principatele Române,
- 7 documente despre limitele dintre Ardeal și Moldova.
- 32 documente despre afacerea fiilor lui Ipsilanti, cari fugise în Austria.
- 15 relațiuni ale lui Caragea sau trimise acestui Domn.
- 17 relațiuni ale consulului austriac Raicewich.
- 2 documente privitoare la afaceri ale familiei Balăceanu,

- 8 documente la afaceri dintre Moldova și Polonia,
- 3 documente la neșce refugiați franceși,
- 2 documente la afaceri cu Tătarilor,
- 6 documente la relațiunile comerciale ale Porții cu Austria, Rusia, Franca, Olanda și Germania,
- 7 documente la afacerile bisericeii orientale în Transilvania,
- 4 documente la afaceri speciale ruso-turcești, de ex. numirea înteiului consul rus în Principate în persoana lui Ivan Severin,
- 3 documente la politica Prusiei în Orient.

2 documente sunt relative la Universitatea de Cracovia, — 1 document cuprinde Hatișeriful Porții pentru Principate din 1783. Intre aceste documente se află trei-zeci și opt instrucțiuni originale ale renumitului Cancelar Principe Kaunitz, cinci-zeci și două rapoarturi ale internunțiului Baron de Thugut, patru-zeci și nouă rapoarturi ale internunțiului Herbert, și trei relațiuni întinse asupra stării Bucovinei în momentul în care a fost încorporată Monarhiei Austriace.

Volumele următoare de documente nu vor prezenta un interes mai mic, și nicăiri nu cunoașcem documente mai prețioase nu numai despre faptele întemplate, ci mai ales despre starea țărilor Românești în diferite epoce, în diferiții secolii.

Pentru această vastă și frumoasă publicațiune, ministeriul cultelor și al instrucțiunii publice a numit o comisiune specială, compnsă de d-nii Mihail Kogălniceanu, Alexandru Odobescu, Teodor Rosetii și subscri-sul, dându-le de secretar pe d. Ioan Slavici, căruia țin a'i aduce în public omagiile mele pentru zelul și activitatea dezvoltată la executarea acestei grele întreprinderi.

Iată monumentul, ce și-l'a rădicat Eudoxiu Hurmuzaki. Memoria acestui bărbat va fi ne ștersă nu numai în stnul Societății Academice, ci ori și unde bate o inimă românească. Mulți bărbați, iubitori de știință și laborioși, se vor nutri la fântănele ce el a deschis exploratorilor adevărului.

Mulți Români se vor lumina și și vor întări amorul de patrie la acest isvor bogat, datorit unei labori necurmate, neobosite, de trei-zeci de ani.

Fie memoria lui Eudoxiu Hurmuzaki eternă.

Fie exemplul lui urmat de mulți cetățeni.

D. Sturdza.
București în 8 Septembrie 1877.

ULTIME SCIRI TELEGRAFICE

(Agenția Havas).

- Serviciul de la 25 Octombrie 9 ore dimineața —
- Constantinopol, 24 Octombrie.
- Mukhtar-pașa ocupă pozițiunii la Zewin, spre apus de la Soghani.
- Ismail-pașa înaintează spre Zewin.
- Rușii bombardază Karsul. Din Kars li se ripostă.
- Cernavoda, 23 Octombrie.
- Circulațiunea pe calea ferată Chintendja-Cernavoda e liberă.
- Suleiman-pașa e încă în Ruscinc. Grosul armatei lui este aproape de Rasgrad.
- Pe linia Lomului pozițiunile de la Kraena Kadikioi, Tabacu și Koceliens sunt ocupate de către turci.
- Ei mai ocupă pozițiunii la Haidarkioi, Iazlar și Opaca, pe Lomul de sus.
- Varna, 24 Octombrie.
- Se comunică din Belgrad, că Consiliul de ministri a hotărât a nu convoca Skupcina decât în Decembrie.
- Trupele turcești concentrate sub comanda lui Fazil-pașa la granițele Serbiei s'au fost dirijate spre Hertagovina, ca să opereze contra Muntenegrului.
- Paris, 23 Octombrie.
- În o depeșă sosită din Viena se asigură că Poarta ar fi refuzat a intra în discuțiune asupra unui armistițiu, în sensul căruia rușii ar putea să erneze în Bulgaria.

spune Alcide Jolivet. Închipușce-ți că vizitiul nostru a plecat cu jumătatea dinaintea a căruței sale blestemate, lăsând infundată aci în cea-altă jumătate dinapoi a absurdului său echipagiū. Jumătatea cea mai rea de căruță pentru doi oameni, fără vizitiū și fără cal. Nu are haz, mă rog, spune și domnia-ta?

— N'are tocmai așa mult haz! răspune Englezul.

— Ba da, confrate! Zău nu scii să ței lucrurile în partea lor cea bună.

— Și cum vom putea, mă rog, să ne urmăm drumul? întrebă Harry Blount.

— Nimic mai simplu, răspune Alcide Jolivet. D-ta ai să te iaham! la partea de căruță ce ne-a mai ramas; et voi apuca hățurile, am să îți zic perambelul meu, ca un adevărat iemcik și d-ta ai să alerg! ca un adevărat cal de postă.

— D-le Jolivet, răspune Englezul, a-ocastă glumă trece peste toate marginile și...

— Nu te aprinde, confrate. Când vei fi obosit, te voi înlocui și vei avea dreptul de a mă numi măștoagă afarisită, boala dracului, dacă nu te-o duce ca vântul.

Alcide Jolivet spunea toate aceste lucrări cu o ast-fel de plăcere, în cât Mihail Strogoff nu se putu opri d'a suride.

— D-lor, zise el atunci, este ce-va mai bun de făcut. Noi am ajuns aci la vârful cel mai înalt al munților Urali și prin urmare acum nu mai avem de cât să coborim coastele muntelui. Trăsura mea este aceea, la cinci pași mai în urmă. Vă voi impramuta unul din caii mei, l' veți iahăme la jumătatea căruței d-voastre, și mâine, dacă nu ni se va întempla vre-o piedică, vom ajunge cu toții la Ekaterinburg.

— D-le Korpanoff, răspune Alcide Jolivet, ești o propanere ce pleacă dintr'o inimă generoasă.

— Mai adaug, d-le, răspune Mihail Strogoff, că dacă nu vă invit să intrați în tarentașul meu, pricina e că nu are, de cât două locuri, pe care le ocupăm deja eu și sora mea.

— Ce are a face, domnule, răspune Alcide Jolivet, dar confratele meu și eu cu calul d-tale, și cu partea din deret a jumătății noastre telega, vom fi în stare să mergem până la marginile lumii.

— Domnule, reluă Harry Blount, primim oferirea d-tale îndatoritoare. Cât despre acel blestemat de iemcik...

— Oh! crede-mă, domnule, că nu pentru antea dată i se întâmplă o asemenea aventură, răspune Michail Strogoff,

— Dar atunci, pentru ce nu se întoarce? Soie foarte bine că ne-a lăsat la urmă, ticălosul!

— Ași. Nici nu bănușci măcar una ca aceasta.

— Ca fel! Acest om de treabă nu scie că o ruptură s'a făcut între cele două părți ale telegii sale?

— Nu scie, și vă asigur că și dnce cu cea mai mare încredere cea-altă jumătate de căruță la Ekaterinburg.

— Când îți spuneam, confrate, că asta era tot ce poate fi mai cu haz, strigă Alcide Jolivet.

— Deci, domnilor, dacă vreți să mă urmați, reluă Mihail Strogoff, ne von duce la trăsura mea și...

— Dar telega, zise Englezul.

— Nu avea teamă că o să sboare, scumpul meu Blount, zise Alcide Jolivet. Este așa de bine infundată în noroiu, că dacă am lăsa-o aici, la primă-vară ar da flor.

— Aideți dar, domnilor, zise Mihail Strogoff și vom aduce tarentașul aci.

Francezul și Englezul, dându-se jos de pe jumătatea căruții, urmară pe Mihail Strogoff.

(Va urma).

CE SE POATE CAPATA

**PENTRU 3 FRANCI
LA DESFACEREA SPECIALITATILOR IN PANZARIA**

LINGERIA DIN VIENA

Calea Mogoşoiei Palais „Dacia“

- Pentru 50 bani: 1 cot Pichet de vară.
- Pentru 5 franci: 0 cămaşă de Oxford englez.
- Pentru 4 franci 50 bani: 1 părechio pantaloane pentru călăreji.
- Pentru 5 franci: 6 perechi manchete ori ce fason.
- Pentru 5 franci: 2 garniture colorate de dame.
- Pentru 5 franci: 12 gulere engli. in ori-care fason și mărime.
- Pentru 5 franci: 6 părechi ciorapi patentate.
- Pentru 5 franci: 8 gulere moderne pentru dame, după alegere.
- Pentru 5 franci: 12 batiste albe de pânză adevărată.
- Pentru 5 franci: 13 batiste bine colorate tivite și spălate.
- Pentru 5 franci: 6 prosoape de pânză curată.
- Pentru 5 franci: 6 șervete de masă de pânză adevărată.
- Pentru 5 franci: 12 șervete albe de cenă.
- Pentru 5 franci: 1 cămașă modernă, simplă s'e'u brodată.
- Pentru 5 franci: 2 batiste cu monograme în brodate.
- Pentru 5 franci: 1 batistă franceză în brodată ou dantele.
- Pentru 3-8 franci: 1 corset de damă.
- Pentru 5/2 franci: 0 cămașă de noapte.
- Pentru 5 franci: 3 pepturi în brodate pentru cămași de bărbai.
- Pentru 5 franci: 2 garniture fine și moderne pentru dame (gulerul și manșete).
- Pentru 5 franci: 1 camison modern brodat.
- Pentru 5 franci: 1 fața de masă colorată cu ciucuri, pentru cafă.
- Pentru 5 franci: 1 cămașă s'e'u o pereche de isemne de damă, bozat brodate.
- Pentru 5 franci: 1 cravată de damă, adevărată Crème-Dentelle.
- Pentru 5 franci: 1 fustă costum plisată.
- Pentru 5 franci: 1 bucată Tulpan.
- Pentru 25 franci: 42 de coji — 1 bucată Chifon franțuzesc.
- Pentru 10 franci: 1 bucată Robe d'enfant de toile.
- Pentru 18-24 franci: 1 bucată Tartan englez de 5 coji.
- Pentru 20 franci: 24 coji Pichet.
- Pentru 20 franci: 1 bucată Manta de baie.
- Pentru 18-25 franci: 1 bucată pânză de Rumburg, de 36-45 coji.
- Pentru 55-68 franci: 1 bucată pânză de Belgia de 60 coji.
- Pentru 75-108 franci: 1 bucată pânză Corona de 58 coji.
- Pentru 115-210 franci: 1 bucată Toile Batiste franceză.
- Pentru 12-22 franci: Plapămă de lină foarte fine.

Afară de articolele menționate se găsește tot-d'a-una trusouri complete.

Calea Mogoşoiei Palatul „Dacia“.

Comandă în districtele însoțite cu prețul respectiv se vor efectua foarte grabnic conștiincioz

A eșit de sub tipar :

Manual de Comptabilitate

PARTIDĂ DUBLĂ ȘI SIMPLĂ

pentru școlile de ambale saxe, de

DIMITRIE IARCU

Deposit la librăria Frații Ioanișin, Lipscani.

Prețul 80 Bani.

S'a pus sub tipar și Economia domestică cu Comptabilitatea domestică.

FABRICA

CHARTIE MECHANICA

de la

ZĂRNESCI, LÂNGA BRAȘOV

produse chărții de tipar in diverse culități in formate de cele mai mari usitate pentru diare A se adresa la direcțiunea numitei fabrici in Brașov, Strada Catarina No. 402.

De închiriat.

Casele din

Strada

Radu-Voda

No. 17, compuse din 7 camere, dependinți foarte încăpătoare, grajd de 4 cai, șoproan, 3 magașii, 4 curți și 2 grădini, se inchiriaza de la St. Dimitrie viitor. Doritorii se vor adresa in Strada Colțea No. 66. (737-2)

Moșia Inotești

din Districtul

Prahova se p-

rendedă de la Sfântul George viitor 1878. Doritorii se vor adresa la D-nu N. Bourki Calea Mogoşoiei No. 174. (348-2)

D. Vioreanu

re-intors in Capi-

tașă a reluat exercițiul profesiei de avocat. Strada Polonă No. 24.

O Damă solidă caută un loc ca guvernanta s'e'u economă. A se adresa la administrația acestui diar.

Un profesor

din Germania de

Nord, care a absolvat academia se oferă a preda

LECTIUNI

in următoarele științe:

Desemn și pictură, geometria, matematica și ingenerie toate științele necesare pentru pregătirea de a putea intra in școlile superioare. Afară de aceste va putea da lecțiuni de piano, de limba franceză și engleză. A se adresa Strada Virgiliu No. 6 bis, s'e'u la Tipografia Thiel & Weiss.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la magaziile de muzică Gebauer și Ianda & Sandrovitz:

DEȘTEPTATE ROMANE

de Andrei Mureșanu

HYMN EROIC

pentru patru voci cu acompaniament de piano

de LEOPLD STERN.

Prețul 1 Leu nou.

BUCUREȘTI

Tipografi-editorii Thiel & Weiss, palatul „Dacia.“

O jună damă germană

cu cunoștință de mai multe limbi, vorace a se angaja ca guvernanta s'e'u menageră la o familie in Galați sau in districte.

A se adresa la Tigăniși vechiul vis-à-vis de poliție in Galați.

Loisa Hertt.

INSTIINTARE

Tote mașinile, cași, unelte, cășirile etc. ale fostei Companii Barometrice pentru curățirea latrinelor cu mașine pneumatice, prin vânzarea licențelor efectuată la 25 August a. c. trecând in posesiunea noastră, am luat toate măsurile pentru ameliorarea lucrărilor, iar firma va fi:

ANTREPRISA BAROMETRICĂ

PENTRU CURAȚITUL LATRINELOR

Mașinile noastre oferă marele avantaj că se poate curăți ori-care cantitate de latrine in ori-care oră de zi sau noapte. Aceste mașine fiind de far și închise hermetice, și curățitul făcându-se in mod pneumatic, nu poate pătrunde nici un fel de miros atât de supărător și vătămător sănătății.

Localitățile care nu permit intrarea vagoanelor mari se vor curăți noaptea, asemenea cu tuburi hermetice și pneumatice.

Biuroul se află Strada Academiei No. 25.

p. Antreprisa Barometrică

(639-8)

DIRECTIUNEA.

NOUL ATELIER

DE

FOTOGRAFIE și PICTURĂ

I. F. MANDI & Comp.

21, Calea Mogoşoiei 21; vis-à-vis de cofetăria Capșa.

Se efectuează ori-ce fel de fotografie și pictură, de ori-ce fel de mărime, in modal cel mai nou și elegant aprobat in cel mai înalt grad prin care se oferă un lucru solid frumos cu fidelitatea a naturii.

DE INCHIRIAT cu PREȚ MODERAT

de la Sf. Dumitru viitor

APARTAMENTELE DIN HOTELUL VLASTO

numit Budiștenu, din Strada Carol I, No. 40, ocupate actualmente de

Societatea generală de Asigurare „ROMANIA“

care se mută in

casa Creditului financiar Rural, Strada Colției.

Informațiuni in tóteșile la Direcțiunea generală a Societății „Romania“.

(636-3)

FRANZ GÜNTHER

à la VILLE DE BRUXELES

Podul Mogoşoiei No. 16 vis-à-vis de Consulatul Russesc

Recomandă magazinul asortat in tot-d'a-una foarte bine cu rufăria de bărbai și de dame, gulere, manchete, batiste de lino, olandă și mătasă, ciorapi pentru bărbai și dame, banele fine (crêpe de santé) camioane, goroșete, broderie dantele, cravate de bărbai și femei in cele mai noi forme și culori, umbrelle de sere și de ploie etc. etc. Atrăgând tot de-o-dată atențiunea onor. Clientele că din cauza crizei am redus foarte mult prețurile.

ANUNCIU IMPORTANT.

CEL MAI VECHIU SI RENUMITU MAGASIN

LA STÉUA ALBĂ

SUB FIRMA

PHILIPP GOLDSTEIN

Strada Carol I No. 5.

Strada Carol I No. 5.

(Curtea Veche)

(Curtea Veche)

vis-à-vis de Sig. Prager.

vis-à-vis de Sig. Prager.

Am onore a înștiința pe onor. PT. Public că mi-a sosit pentru sezonul de iarnă un bogat asortiment de încălțăminte pentru Bărbați, Dame și Copii, după fasonole cele din armă, — precum și un mare transport de Cisme lungi de Lek rusese, de Incht și de Vacs, ca și Mantate de Caucuc pentru ploie, prima calitate; asemenea și Galoși de Gumi.

Sub-a mnatul adnc mulțumirile mele onor. PT. Public pentru încredere ce a dat menționatelor mele firme de un interval de 12 ani care până acum a depus probe suficiente de fina calitate a mărfii ce și de estințitatea prețurilor, sperând că și de acum înainte, va bine-voi să da concursul s'e'u găsind tot-d'a-una atât mărfuri fine și fasonate cât și prețuri foarte moderate.

Cu totă știma

PHILIPP GOLDSTEIN.

CEL MAI MARE MAGASIN

DE

HAINE CONFECTIONATE și de ARTCIOLE DE MODA

„A LA BELLE JARDINIÈRE“

JOSEF GRUNBAUM

20, Colțul Bulevardului și Stradei Mogoşoiei, Casele Grecănu, 20

ESPOSITIUNEA DE HAINE

invit pe Onor. Public să bine-voiască a visita magazinul meu, unde va găsi o Espositiune de haine confecționate cum n'a fost încă in București și anume

COSTUME COMPLETE

REDINGOTS și JAQUETE CU GILETCELE LOR PARDESIURI IN DIVERSE FASOANE

din stofele cele mai moderne ale sezonului de față, și croite după jurnalele cele mai noue. Prețurile sunt espuse in Galantarele Magaziei pe strada Mogoşoiei și Bulevardului și se poate convinge ori-cine că am ramas fidel devisiei acestui magazin:

CONSUM MARE SI PREȚIURI FOARTE MODERATE.

JOSEF GRUNBAUM

„A LA BELLE JARDINIÈRE“, 20 Colțul Bulevardului și Stradei Mogoşoiei, Casele Grecănu 20.